

Wyrok z dnia 8 października 1998 r.

III RN 25/98

Grunty będące własnością Skarbu Państwa lub gmin, które w dniu 11 marca 1991 r., pozostawały w zarządzie jednostki badawczo-rozwojowej, stały się z mocy ustawy przedmiotem użytkowania wieczystego tej jednostki (art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 ze zm.), gdy nie naruszało to praw osób trzecich (art. 64 ust. 2 tej ustawy).

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Grudzieckiego, po rozpoznaniu w dniu 8 października 1998 r. sprawy ze skargi Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R. na decyzję Wojewody P. z dnia 14 marca 1997 r. [...] w przedmiocie zwrotu wywłaszczonej nieruchomości, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z dnia 21 sierpnia 1997 r. [...]

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną.

U z a s a d n i e n i e

Kierownik Urzędu Rejonowego w P. decyzją z dnia 7 stycznia 1997 r. wydaną na podstawie art. 104 KPA i art. 69 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.) orzekł o zwrocie na rzecz Zygmunta Ł. części nieruchomości położonej w P. przy ul. S., a objętej księgą wieczystą KW nr 10727, która w ewidencji gruntów oznaczona została jako obręb P. arkusz mapy 8 działka nr 2/1 o pow. 13529 m² oraz nie zobowiązał Zygmunta Ł. do zwrotu zwaloryzowanej kwoty odszkodowania oraz kosztów nakładów poniesionych na tej nieruchomości po wywłaszczeniu. W uzasadnieniu

decyzji wyjaśniono, że we wniosku o wszczęcie postępowania Zygmunt Ł. domagał się zwrotu części nieruchomości położonej w P. przy ul. S., a objętej księgą wieczystą KW nr 79487 i stanowiącej część działek nr 774/5 i 774/8 oraz księgą wieczystą KW nr 37365 i stanowiącej część działki 774/8, z tym, że w wyniku odnowienia ewidencji przedmiotowa część działek 774/5 i 774/8 stanowi aktualnie działkę nr 2/1 z arkusza mapy 8 obrębu P., a działka 774/6 oznaczona została jako działka nr 1/1/ z arkusza mapy 8 obrębu P. Kierownik Urzędu Rejonowego w P. decyzją z dnia 31 grudnia 1992 r. orzekł o zwrocie obu wymienionych części nieruchomości na rzecz Zygmunta Ł. i zobowiązał Zygmunta Ł. do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwoty 48 302 000 starych złotych. Decyzja ta utrzymana została w mocy decyzją Wojewody P. z dnia 3 marca 1993 r., a Zygmunt Ł. uiszczył na rzecz Skarbu Państwa oznaczoną w niej kwotę, ponieważ Naczelny Sąd Administracyjny-Ośrodek Zamiejscowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 16 września 1993 r. oddalił skargę Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w tej sprawie. Następnie na skutek rewizji nadzwyczajnej Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 12 maja 1994 r. (III ARN 22/94) uchylił powyższy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny-Ośrodek Zamiejscowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 8 grudnia 1994 r. [...] uchylił decyzję Wojewody P. z dnia 3 marca 1993 r., a Wojewoda P. decyzją z dnia 10 stycznia 1995 r. uchylił decyzję Kierownika Urzędu Rejonowego w P. z dnia 31 grudnia 1992 r. W tej sytuacji Zygmunt Ł. wniósł o wydanie dwóch odrębnych decyzji w sprawie zwrotu działek nr 1/1 i nr 2/1, w wyniku czego wydana została decyzja z dnia 9 maja 1996 r. orzekająca o zwrocie działki nr 1/1. Natomiast działki nr 2/1 dotyczyła niniejsza decyzja Kierownika Urzędu Rejonowego w P. z dnia 7 stycznia 1997 r. W toku postępowania ustalono, że Sąd Wojewódzki w Poznaniu postanowieniem z dnia 29 marca 1996 r. uchylił postanowienie o wpisie w księdze wieczystej KW nr 79487 użytkownika wieczystego Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin Oddziału G.-P., a w tej sytuacji przyjęto, że Skarb Państwa włada nadal tą nieruchomością. Ustalono także, że orzeczeniem byłego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w P. z dnia 9 czerwca 1962 r. [...], wydanym na wniosek Polskiej Akademii Nauk - Zakładu Genetyki Roślin w P. wyłączone grunty o łącznej powierzchni 18 600 m², w tym między innymi przedmiotową nieruchomość stanowiącą własność Zygmunta Ł. i jego ojca Wincentego Ł., przy czym Zygmunt Ł. objął w całości spadek po swym ojcu. Nieruchomości te przeznaczone były pod budowę Instytutu Genetyki i Hodowli Roślin. Na części wyłączonego terenu Polska Akademia Nauk wybudowała obiekty

Instytutu Genetyki Roślin, natomiast część tego terenu o powierzchni 5,5 ha, która położona jest obecnie przy ul. S., Polska Akademia Nauk przekazała Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin Ministerstwa Rolnictwa z przeznaczeniem na cele budowy ośrodka badawczego, zaś reszta terenu pozostała nie zagospodarowana. W związku z tym, decyzjami z dnia 14 maja 1973 r. oraz z dnia 25 sierpnia 1983 r. wygaszono prawo użytkowania przez Polską Akademię Nauk działek gruntu nr 774/5 i 774/8, a teren ten przekazano w użytkowanie na czas nieokreślony Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, który na części tego terenu wybudował Ośrodek Badawczo-Rozwojowy. Natomiast pozostała część terenu przewidziana została pod budowę obiektów przemysłowych, baz i składów oraz na inne cele. Biorąc powyższe pod uwagę organ orzekający stanął na stanowisku, że na przedmiotowych nieruchomościach nie zrealizowano celów, dla których zostały one wyłączone. Równocześnie organ orzekający przyjął, że już w chwili rezygnacji Polskiej Akademii Nauk z realizacji planowanej wcześniej inwestycji i przekazania gruntu Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin wyłączona nieruchomość okazała się zbędna. Natomiast samo przekazanie gruntów w użytkowanie Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin nie pozwala na przyjęcie, że Instytut ten jest następcą prawnym Polskiej Akademii Nauk. Fakt, że sporna nieruchomość pozostaje aktualnie w zarządzie Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin nie stanowi przeszkody dla zwrotu nieruchomości. Natomiast zgłoszony w toku postępowania wniosek Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin o jego zawieszenie do czasu zakończenia toczącego się postępowania o wpis do księgi wieczystej prawa użytkowania wieczystego na rzecz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin nie został uwzględniony wobec stwierdzenia, że wniosek o zwrot nieruchomości złożony został przed wejściem w życie ustawy zmieniającej ustawę o jednostkach badawczo-rozwojowych, tj. przed dniem 11 marca 1991 roku.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R. powołując się w szczególności na nabycie prawa użytkowania wieczystego tego gruntu na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 1991 r. nr 44, poz. 194 ze zm.). Wojewoda P. działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 KPA decyzją z dnia 14 marca 1997 r. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. W uzasadnieniu decyzji organu odwoławczego zwrócono uwagę w szczególności, że wedle art. 64 ust. 2 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych nabycie prawa użytkowania wieczystego przez Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin nie mogło nastąpić z naruszeniem praw osób trzecich oraz podnie-

siono brak wpisu prawa użytkowania wieczystego tej nieruchomości do księgi wieczystej. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R. wniósł skargę na powyższą decyzję Wojewody P., wnosząc o jej uchylenie oraz o uchylenie poprzedzającej jej decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego w P. z dnia 7 lipca 1997 r. W uzasadnieniu tej skargi podniesiono, że w trybie art. 69 ust. 1 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości podlegają zwrotowi tylko te nieruchomości, które okazały się zbędne dla celu określonego w decyzji wywłaszczeniowej i nadal znajdują się w dyspozycji organu orzekającego o zwrocie. Tymczasem, w opinii strony skarżącej, obie wymienione przesłanki w danym wypadku nie zostały spełnione. W szczególności w skardze podniesiono, że sposób korzystania z wywłaszczonej nieruchomości od chwili orzeczenia o jej wywłaszczeniu nie uległ zmianie, a przy przekazaniu tej nieruchomości w użytkowanie stronie skarżącej wskazano przepis § 13 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1992 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach, co dowodzi, że przyczyną przekazania była zmiana w planie zagospodarowania przestrzennego terenu jaka nastąpiła w wyniku porozumienia pomiędzy Ministrem Rolnictwa a Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, a nie okoliczność, że teren ten stał się zbędny. Poza tym w skardze podniesiono, że użytkowanie wieczyste na rzecz strony skarżącej powstało z mocy samego prawa na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych i nie ma tu żadnego znaczenia okoliczność, że wniosek o zwrot nieruchomości złożony został przed wejściem w życie tego przepisu ustawowego.

Naczelny Sąd Administracyjny-Ośrodek Zamiejscowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 21 sierpnia 1997 r. [...] oddalił skargę. W uzasadnieniu tego wyroku podniesiono, że istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy spełnione zostały dwie przesłanki stosowania art. 69 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. Pierwsza z tych przesłanek dotyczy zbędności nieruchomości na cel określony w decyzji o jej wywłaszczeniu. W rozpoznawanej sprawie wywłaszczenie nastąpiło na rzecz Zakładu Genetyki Roślin Polskiej Akademii Nauk, a jego celem była budowa konkretnie oznaczonego obiektu, tzn. budynku dla Instytutu Genetyki i Hodowli Roślin. Tymczasem stronie skarżącej, to jest Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin nie przysługują uprawnienia ani sukcesora uniwersalnego, ani też syngularnego w stosunku do tego podmiotu, na rzecz którego nastąpiło wywłaszczenie. Zmiana użytkownika gruntu wiązała się bowiem ze zmianami w planie zagospodarowania przestrzennego, co świadczyło o niemożności realizacji celu

wywłaszczenia przez podmiot wskazany w decyzji o wywłaszczeniu. Dlatego Naczelny Sąd Administracyjny podzielił stanowisko organów orzekających w sprawie, wedle którego zbędność nieruchomości na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu zaistniała już z chwilą wygaszenia prawa jej użytkowania przez wymienioną jednostkę organizacyjną Polskiej Akademii Nauk. Z tą chwilą nie mógł być już osiągnięty cel określony w decyzji wywłaszczeniowej, skoro ustała możliwość wzniesienia obiektów dla Instytutu Genetyki i Hodowli Roślin Polskiej Akademii Nauk. Natomiast nie ma znaczenia dla rozpoznawanej sprawy okoliczność, że strona skarżąca prowadzi działalność o charakterze zbliżonym do tej jaką zamierzała prowadzić na wywłaszczonej nieruchomości jednostka organizacyjna Polskiej Akademii Nauk. Z kolei spełnienie drugiej przesłanki wynikać powinno z oceny, czy w chwili wydawania decyzji kończącej postępowanie w sprawie zwrotu nieruchomości nieruchomość ta pozostawała we władaniu Skarbu Państwa lub gminy. Naczelny Sąd Administracyjny podzielił pogląd prawny organów orzekających, że stosownie do postanowienia art. 64 ust. 1 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych użytkowanie wieczyste nieruchomości powstawało z mocy prawa z dniem 11 marca 1991 r., a wpis użytkownika wieczystego do księgi wieczystej miał jedynie znaczenie deklaratoryjne, a nie konstytutywne. Skoro zatem art. 64 ust. 2 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych stanowi, że nabycie użytkowania wieczystego na podstawie art. 64 ust. 1 tej ustawy nie narusza praw osób trzecich, a pozostaje poza sporem, że w rozpoznawanej sprawie podanie o zwrot nieruchomości złożono jeszcze w dniu 3 kwietnia 1990 r., podczas gdy uwłaszczenie na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych następowało z mocy prawa wedle stanu prawnego na dzień 11 marca 1991 r., to wynika stąd, że toczące się w odniesieniu do spornej nieruchomości postępowanie wieczystoksięgowe nie miało znaczenia prejudycjalnego dla merytorycznego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Tym bardziej, że Naczelny Sąd Administracyjny stanął na stanowisku, iż ani zarząd ani też użytkowanie nieruchomości nie stanowią przeszkody dla jej zwrotu w trybie art. 69 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Minister Sprawiedliwości pismem z dnia 12 marca 1998 r. [...] wniósł rewizję nadzwyczajną od powyższego wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 sierpnia 1997 r. [...], zarzucając mu rażące naruszenie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.), art. 7 i art. 77 § 1 KPA oraz art. 69 ust. 1 ustawy o gospodarce gruntami i wyw-

łaszczeniu nieruchomości (jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm.) i art. 64 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 ze zm.), a w konsekwencji na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu rewizji nadzwyczajnej podniesiono w szczególności, że nie jest dopuszczalne wydawanie decyzji o zwrocie nieruchomości zbędnej na cel określony w decyzji o jej wywłaszczeniu, jeżeli Skarb Państwa lub gmina nie władają taką nieruchomością, a w szczególności wówczas, gdy na nieruchomości zostało ustanowione użytkowanie wieczyste (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 1993 r., III AZP 24/93). Tymczasem, w opinii wnoszącego rewizję nadzwyczajną, w rozpoznawanej sprawie nie dokonano dostatecznych ustaleń w kwestii statusu prawnej spornej nieruchomości w dacie orzekania, a w szczególności nie ustalono, czy Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R. nabył prawo jej użytkowania wieczystego, chociaż na istnienie tego prawa po stronie Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R., jak podniesiono w rewizji nadzwyczajnej, wskazuje dokonany w Państwowym Biurze Notarialnym w P. wpis w księdze wieczystej KW nr 79487, który dokonany został na podstawie postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 1997 r. [...]. W odpowiedzi na rewizję nadzwyczajną Zygmunt Ł. wniósł o jej oddalenie, zarzucając, że została ona wniesiona dopiero w dniu 12 marca 1998 r., tj. po upływie sześciu miesięcy od daty wydania zaskarżonego wyroku przez Naczelną Sąd Administracyjny, czyli od dnia 21 sierpnia 1997 r. Ponadto w odpowiedzi na rewizję nadzwyczajną podniesiono, że skoro w sprawie niniejszej chodzi o zwrot nieruchomości na rzecz właściciela, to oczywiste jest, że nie może to naruszać interesu Rzeczypospolitej Polskiej i to tym bardziej, że w dacie wydania zaskarżonego wyroku przez Naczelną Sąd Administracyjny właścicielem nieruchomości był nadal Skarb Państwa. Natomiast wpis hipoteczny na rzecz Instytutu Aklimatyzacji i Hodowli Roślin, o którym mowa w rewizji nadzwyczajnej, dokonany został w księdze wieczystej na podstawie postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 1997 r. [...] i dotyczył nieruchomości objętej KW 79487, a nie KW 110727, którą objęta jest sporna działka 2/1 w obrębie P. Zresztą, jak podniesiono w odpowiedzi na rewizję nadzwyczajną, Instytut Aklimatyzacji i Hodowli Roślin przedstawił Ministrowi Sprawiedliwości nieaktualny wypis z księgi wieczystej KW 110727, który dotyczy spornej

działki, ponieważ Wojewoda P. decyzją z dnia 23 grudnia 1997 r. [...] stwierdził nieważność decyzji Zarządu Geodezji i Gospodarki Terenami miasta P. z dnia 14 maja 1973 r. [...], zmienionej decyzją z dnia 25 sierpnia 1983 r. [...] w części dotyczącej przekazania w użytkowanie na czas nieokreślony Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin - Oddział I P.-G. nieruchomości, obecnie oznaczonej geodezyjnie - obręb P., działka 2/1 objęta KW 110727, choć wynikającej z tej decyzji zmiany, wyłącznie z przyczyn czasowych, nie zdołano jeszcze wprowadzić do ksiąg wieczystych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna nie jest uzasadniona.

Rewizja została wniesiona w przepisany termin, jeżeli zważyć, że sześciomiesięczny termin do jej wniesienia liczyć należy nie od dnia wydania, ale od dnia doręczenia zaskarżonego wyroku (art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. Nr 43, poz. 189 z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej art. 98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji - Dz.U. Nr 133, poz. 882, która weszła w życie z dniem 29 listopada 1997 r.).

Stosownie do postanowienia art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127 ze zm. - nadal powoływanej jako: ustawa o gospodarce gruntami) nieruchomość wywłaszczona lub jej część podlega zwrotowi na rzecz poprzedniego właściciela lub jego następcy prawnego na jego wniosek, jeżeli stała się ona zbędna na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu. Przy czym, zwrot nieruchomości na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy o gospodarce gruntami jest możliwy w wypadku, gdy spełnione zostaną równocześnie dwie przesłanki prawne: po pierwsze - nieruchomość okazała się zbędna na cel określony w decyzji o jej wywłaszczeniu oraz po drugie - aktualny w chwili orzekania stan prawny nieruchomości nie stanowi przeszkody dla jej zwrotu poprzedniemu właścicielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1994 r., III ARN 22/94 - OSNAPIUS z 1994 r. Nr 7 poz. 108).

Na podstawie zebranego w rozpoznawanej sprawie materiału dowodowego Naczelny Sąd Administracyjny trafnie ustalił, że stanowiąca przedmiot sporu nieru-

chomość stała się zbędna dla realizacji pierwotnie planowanego budynku dla Instytutu Genetyki i Hodowli Roślin Polskiej Akademii Nauk, co spowodowało, że decyzjami z dnia 14 maja 1973 r. oraz z dnia 25 sierpnia 1983 r. wygaszono prawo użytkowania przez Polską Akademię Nauk zbędnych działek gruntu. Wprawdzie teren ten przekazany został równocześnie w użytkowanie na czas nieokreślony Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin Ministerstwa Rolnictwa, ale samo przekazanie gruntu w użytkowanie nie może stanowić podstawy dla przyjęcia, że zachowana została prawna ciągłość użytkowania przedmiotowej nieruchomości, a resortowy Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin stał się następcą prawnym Polskiej Akademii Nauk.

Z kolei, gdy chodzi o spełnienie drugiej z wymienionych wyżej przesłanek prawnych, to należy mieć na uwadze, że stosownie do postanowienia art. 64 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 ze zm.), grunty będące własnością Skarbu Państwa lub gmin, które w dniu 11 marca 1991 roku (por. art. 1 pkt 37 ustawy z dnia 22 lutego 1991 r. zmieniającej ustawę o jednostkach badawczo-rozwojowych - Dz.U. z 1991 r. Nr 19, poz. 81) pozostawały w zarządzie jednostki badawczo-rozwojowej, z tym dniem stawały się z mocy ustawy (*ex lege*) przedmiotem użytkowania wieczystego danej jednostki badawczo-rozwojowej, ale tylko o tyle, o ile nie naruszało to praw osób trzecich. Dlatego trafnie przyjął Naczelny Sąd Administracyjny, że skoro w rozpoznawanej sprawie podanie o zwrot nieruchomości w trybie art. 69 ust. 1 ustawy o gospodarce gruntami zostało złożone w dniu 3 kwietnia 1990 r., podczas gdy uwłaszczenie jednostek badawczo-rozwojowych na mocy art. 64 ust. 1 ustawy nastąpiło dopiero z dniem 11 marca 1991 roku i to przy wyraźnym zastrzeżeniu ustawowym, że nie może ono naruszać praw osób trzecich (art. 64 ust. 2 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych), to postępowanie wieczystoksięgowe mające na celu dokonanie wpisu wieczystego użytkowania na spornej nieruchomości na rzecz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, które toczyło się jeszcze w czasie trwającego już przed Naczelnym Sądem Administracyjnym postępowania w niniejszej sprawie, nie miało znaczenia prejudycjalnego dla rozstrzygnięcia tego Sądu. Tym bardziej, że pozostaje poza sporem, iż zarówno w dacie podejmowania decyzji przez Kierownika Urzędu Rejonowego w P., czyli w dniu 7 stycznia 1997 r. [...], jak i decyzji Wojewody P. w dniu 14 marca 1997 r. [...], które poddane zostały następnie kontroli sądowej, przedmiotowa nieruchomość pozostawała we władaniu Skarbu Państwa. Dlatego zarzut rewizji nadzwyczajnej jakoby Naczelny Sąd Administracyjny wydając wyrok w

niniejszej sprawie naruszył postanowienia art. 7 oraz art. 77 § 1 KPA nie zasługuje na uwzględnienie. Zarzut ten okazał się niesłuszny także i z tej przyczyny, że podniesiony został w nawiązaniu do wydanego przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu postanowienia z dnia 27 czerwca 1997 roku, które nakazywało dokonanie wpisu w księdze wieczystej KW nr 79487 prawa użytkowania wieczystego na rzecz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w R., a tymczasem nieruchomości będąca przedmiotem niniejszego postępowania objęta jest inną księgą wieczystą, a mianowicie księgą o numerze KW 110727.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 236 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483) oraz art. 393¹² KPC w związku art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.) orzekł, jak w sentencji.

=====